

SYLABUS MODUŁU

Część A

1.	NAZWA MODUŁU	MODUŁ TANIEC / GRUPA PRZEDMIOTÓW TANECZNYCH / grupa przedmiotów B IMPROWIZACJA 60h cały rok III semestr - 2 ECTS / Zaliczenie notą / 2h tygodniowo IV semestr – 2 ECTS / Zaliczenie notą / 2h tygodniowo IMPROWIZACJA KONTAKTOWA 60h cały rok V semestr - 2 ECTS / Zaliczenie notą / 2h tygodniowo VI semestr – 2 ECTS / Zaliczenie notą / 2h tygodniowo SCENY IMPROWIZOWANE RUCHOWE 45h (jeden semestr) VII semestr – 2 ECTS / Zaliczenie notą / 3h tygodniowo
2.	PROFIL	Ogólnoakademicki
3.	ISCED	0215 muzyka i sztuki sceniczne (grupa: 02 - nauki humanistyczne i sztuka, podgrupa: 021 - podgrupa artystyczna)
4.	KIERUNEK I SPECJALNOŚĆ	Kierunek: aktorstwo, specjalność: aktor teatru tańca
5.	WYDZIAŁ	Wydział Teatru Tańca
6.	CELE MODUŁU	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE: IMPROWIZACJA JAKO SZTUKA OBSERWACJI I PODEJMOWANIA DECYZJI IMPROWIZACJA KONTAKTOWA JAKO METODA ZDWOJONEJ OBSERWACJI I WZMOCNIENIA ŚWIADOMOŚCI PRACY CIAŁA, SZCZEGÓLNIIE PRACY Z JEGO CIĘŻAREM, KONTAKT IMPROWIZACJA (PRACA Z PARTNEREM, PARTNERAMI) SCENY IMPROWIZOWANE RUCHOWE – TWORZENIE SIATKI ZALEŻNOŚCI Z UŻYCIEM IMPROWIZACJI, KREACJI, STRUKTUR, RELACJI (przestrzeń, czas, kształt, kompozycja, inspiracja: the six Viewpoints – Mary Overlie (SYSTEM SSTEMS: Space, Shape, Time, Emotion, Movement, Story). OPIS: Improvizacja jako narzędzie do tworzenia okoliczności, obrazów wrażeńowych, jako narzędzie pobudzania wyobraźni

ruchowej.

Improwizacja jako narzędzie do tworzenia nowych jakości ruchowych i indywidualnego języka ruchowego.

Zagadnienia skanowania ciała, odkrywania obszarów ciała, kształtów, nawigowanie i obserwacja ciała. Skanowanie jako praktyka zauważania całego ciała, zrozumienie przepływu ruchu w oparciu o pracę centrum.

Obserwatorium rozwijające tożsamość ciała i wspomagające rozpoznanie potrzeb, napięć, rozluźnień - umiejętność obiektywnego obserwowania subiektywnie działającego ciała.

Improwizacja jako narzędzie eksploracji warsztatu tanecznego i technik tanecznych.

Improwizacja jako narzędzie wspierające wyrażanie emocji zakodowanych w ciele i umyśle.

Ciało tańczone – ja tańczone – tworzenie obiektywizmu do działania.

Sesje oparte na trwaniu w ruchu – transowość ciała, strategię przetrwania

Zgłębiona obserwacja: Jak moje ciało porusza się dzisiaj? Co porusza moje ciało?

Poszukiwania strategii ruchowych, budowanie partytury ruchowej, tzw. score

Budowanie relacji do przestrzeni i do partnerów. Działanie wobec przestrzeni, wobec partnerów.

Improwizacja jako narzędzie komunikacji.

Praca z ograniczeniami i założeniami, ograniczenia do poszerzenia.

Nazwanie swojego ograniczenia i praca z nim.

Improwizacja jako narzędzie odkrywania słabych i mocnych stron ciała.

Improwizacja jako proces zdobywania wiedzy o samym sobie. Czego się o sobie dowiedziałam/łem?

Improwizacja kontaktowa

Uwrażliwienie na działanie drugiego ciała, z drugim, innym, kolejnym ciałem-ciałami.

Wprowadzenie zasad improwizacji kontaktowej.

Praca z ciężarem i uświadomienie własnego ciężaru, jak i ciężaru drugiego ciała, współdziałanie.

Sceny improwizowane ruchowe, mogą stanowić podsumowanie ze świadomym działaniem w improwizacji i kontakt improwizacji, poszerzając działanie o praktyki kreacji postaci, kreacji sceny i siatki zależności, zauważenie konsekwencji działania w scenie improwizowanej.

Poznanie narzędzi w oparciu o zagadnienia „composing while dancing”, „instant choreography” i in.

Rola kompozycji w budowaniu scen improwizowanych.

Cele kształcenia:

Rozwijanie osobowości twórczej i kreatywności studenta. Poszerzanie horyzontów poznawczych, stymulowanie rozwoju świadomości artystycznej studenta. Wyposażenie studenta w narzędzia ekspresji artystycznej, pogłębienie świadomości pracy improwizacyjnej przydatnej do tworzenia oryginalnego języka ruchowego, różnorodnego w jakościach tanecznych.

Różnorodne podejście do pobudzania kreatywności improwizacyjnej (szukanie metod pracy, różnorodności, interdyscyplinarności, pogłębiania doświadczeń).

Wdrażanie narzędzi do pogłębiania pracy nad świadomością ciała jako całością (cielesność aktora), odwoływanie się do wiedzy ucieleśnionej w procesie budowania wypowiedzi artystycznej. Odkrywanie możliwości wyrazowych komunikacji pozawerbalnej.

Zdobywanie podstawowych wiadomości z zakresu różnorodności metod dotyczących poszukiwań w zakresie improwizacji, improwizacji kontaktowej i scen improwizowanych ruchowych.

- *NAWIĄZYWANIE, KONFRONTACJA, KONFLIKTOWANIE Z ZAGADNIENIAMI WYWIEDZIONYMI Z LEKCJI*

TECHNIK TANECZNYCH, tj. technika, styl, wirtuozeria, artyzm, dramaturgia, organiczność, autonomiczność ruchu, muzykalność, precyzja, nonszalancja, przejrzystość, ekonomia ruchu, wiedza ucieleśniona, improwizacja, partnerowanie, floor work i in.

Student zna i rozumie, czyli potrafi posługiwać się następującymi pojęciami i umie je wykorzystywać w procesie artystycznej kreacji:

Partytura ruchowa

Odkrywanie fizyki ruchu, elementy KI, takie jak wspieranie się o siebie, oddawanie ciężaru, przenoszenie, podnoszenie, opadanie i upadanie – poszukiwania sposobów bezpiecznego i bezwysiłkowego działania.

Rolowanie i ruch „spiralny” – jako element miękkiego zmieniania kształtu i komfortowego przemieszczania się z partnerem.

Podstawą kontakt improwizacji jest bycie w kontakcie z własnym ciałem (świadomość ciała), rozumienie i zaufanie do partnera – ziemi, jako głównego partnera, zakorzenienie i ugruntowanie.

Kontakt improwizacja jako narzędzie do budowania zaufania, praca z granicami psychofizycznymi (np. lękiem przed skokiem, czy oddaniem ciężaru partnerowi), ciągła nauka bycia w relacji ze sobą i z partnerem/ami.

Poruszane są aspekty związane z zaufaniem, prowadzeniem i byciem prowadzonym, aktywnością i biernością, słuchaniem i odpowiadaniem na sygnały, oswajaniem dotyku i kulturą zmianą jego postrzegania.

Student rozumie działanie grupowe, kreuje strategie ruchowo-improwizacyjne i potrafi się w nich odnaleźć.

Student potrafi:

- zintegrować wiedzę teoretyczną i praktyczną w procesie kreacji improwizacji
- analizować ruch z różnych perspektyw,
- poddać krytycznej ocenie działania twórcze w ramach różnych przedsięwzięć artystycznych,
- dostrzegać różnorodność ruchowych możliwości człowieka w odniesieniu do kreacji artystycznej,
- rozwijać własny styl poprzez korzystanie z indywidualnej interpretacji powiązań techniki tańca współczesnego z dziedzinami wiedzy humanistycznej oraz innymi dziedzinami sztuki,
- formułować, realizować i wyrażać własne koncepcje,
- budować oryginalne wypowiedzi ruchowe w oparciu o świadomy instrument przekazu integrującego ciało i umysł.

Student jest gotowy:

- do inicjowania i koordynowania działań artystycznych w obrębie zadań improwizacyjnych
- do świadomego i odpowiedzialnego współdziałania w ramach inicjatyw artystycznych
- do swobodnego komunikowania się w rzeczywistości zawodowej artysty sztuk teatralnych
- do samodzielnej, indywidualnej pracy nad sobą (osobowość artystyczna) i własnym warsztatem twórczym-idea ciągłego rozwoju

Rozwijanie umiejętności:

- motorycznych, wyobraźniowych, pogłębiających świadomość pracy z ciałem
- kreowanie zadań i partytur ruchowych
- budowanie relacji siebie do siebie, z przestrzenią, z partnerem
- umiejętność posługiwania się najważniejszymi elementami ruchu, które rozwijają/kształtują taniec w kategoriach:
 - ✓ przestrzeni: (np. kształt, droga ruchu, poziom, kierunek, płaszczyzny ruchu),
 - ✓ czasu: (np. rytm, tempo, puls, metryczność, zmiany agogiczne, pauza, akcentowanie).
 - ✓ ciężaru: użycie równowagi i utraty równowagi / *out off balancel*, pionu, siły odśrodkowej, pędu, zawieszenia, upadku i

- ✓ podnoszenia się */fall and recovery/*, użycie ciężaru poszczególnych części ciała,
- ✓ przepływu */flow/*: ciągłość ruchu, fragmentaryczność, izolacja – połączenie, sekwencyjność, następstwo,
- ✓ siły i energii: organizacja energii, zbieranie i eksploatawanie energii, ekonomia, naddatek energetyczny */efort/*
- ✓ umiejętność rozumienia znaczenia jakości oddychania w powiązaniu z dynamicznymi jakościami ruchowymi, ciężarem ciała i organizacją przestrzeni.
- ✓ wykorzystanie zmiennych jakości ruchowych poprzez użycie systemów: kostnego, mięśniowego, kostno-mięśniowego.
- ✓ świadomego posługiwania się cielesnymi technikami ekspresji powiązanych z techniką tańca współczesnego, takimi jak: improwizacja kontaktowa, techniki rozluźniające */skinner, releasing/*, partnerowanie.

Student biegle posługuje się wypracowanymi umiejętnościami w interpretacji zadanego, czy kreacji nowego działania ruchowego.

Kształtowanie podstawowych umiejętności operowania w zadaniach improwizacyjnych.

Umiejętność posługiwania się w praktyce wiedzą z zakresu pojęć takich jak: wiedza ucieleśniona, technika, wirtuozeria, artyzm, podwyższone stany świadomości, energia, intensywność, przejrzystość, ekstatyczność, transowość.

Umiejętnie kreuje i przetwarza zadania na działania ruchowe i taneczne.

Jest świadomy przetworzenia ruchowych sekwencji, które mogą tworzyć nowe jakości w ciele, zauważone jako nowe zdarzenia ruchowe.

Posiada umiejętności werbalizacji obserwacji w postaci feedbacków, tworzenia zadań do działań.

Student potrafi stworzyć strategię ruchową – jako zadanie.

Umiejętnie przetwarza informacje, które uświadomione tworzą ścieżki do działania.

Student potrafi określić etap rozwoju swoich zainteresowań w kontekście poszerzania praktyk improwizacyjnych.

W podstawowym zakresie zna zasady kontakt improwizacji i potrafi działać w obszarze pracy z partnerem.

W scenach improwizowanych ruchem, potrafi odnaleźć się w sytuacjach wykreowanych w strukturach, strategiach, zadaniach, z uwzględnieniem relacji do siebie, partnera, przestrzeni.

Student nabywa umiejętność rozwijania (poprzez dalsze studia własne) nabytych umiejętności służących tworzeniu, realizowaniu i wyrażaniu własnych oryginalnych koncepcji artystycznych.

Po okresie studiów student potrafi posługiwać się wymienionymi umiejętnościami w procesie artystycznej kreacji, dialogu z widzem oraz budowaniu cech indywidualnych: stylu, artyzmu, wirtuozerii.

Kształtowanie kompetencji w zakresie:

- podstawowej umiejętności pracy zespołowej
- wyczulonego zmysłu obserwacji i budowania zaufania do siebie i w grupie
- wyczulenia na ruch ciała ludzkiego i jego potencjał twórczy
- wykorzystywania nabytych umiejętności we wszelkich zadaniach.

Student potrafi wykazywać się nabytymi kompetencjami zarówno w procesie artystycznej kreacji jaki artystycznego dialogu z innymi twórcami czy słuchaczami.

7.	GŁÓWNE ZAGADNIENIA PROGRAMOWE MODUŁU	Pogłębienie wiedzy i świadomości ciała oraz jego możliwości ruchowych i wyrazowych poprzez posługiwanie się zagadnieniami z zakresu improwizacji, nie tylko w aspekcie praktycznym, ale także w odniesieniu do koncepcji przestrzeni i ciała (między innymi poprzez odwoływanie się do wiedzy ucieleśnionej) oraz aktorstwa. Zagadnienia ciało-umysłu, w praktyce, wykorzystanie ciała jako instrumentu ekspresji niewerbalnej w procesie budowania wypowiedzi artystycznej i komunikacji społecznej.
8.	PODSTAWOWE KRYTERIA OCENY	<p>obecność / aktywne uczestnictwo w lekcji / autoocena rozwoju wewnętrznego – postępy / kreatywność / umiejętność koncentracji / umiejętność synergicznego wykorzystania zdobytych doświadczeń i wiedzy / umiejętność pracy grupowej i samodzielnej / ewentualne prace pisemne: (analityczność, refleksyjność, wiedza, inne.)</p> <p>Dla poszczególnych przedmiotów: Improwizacja / Forma lekcji grupowej w semestrach III i IV / zaliczenie notą; Improwizacja kontaktowa / Forma lekcji grupowej w semestrach V i VI / zaliczenie notą; Sceny improwizowane ruchowe / Forma lekcji grupowej w semestrze VII / zaliczenie notą;</p> <p>Formy lekcji grupowej mogą przyjąć charakter np. struktury ruchowej, przygotowanych zagadnień improwizacyjnych. W wypadku nauczania zdalnego możliwe są zastępcze formy prezentacji wykorzystujące nagrania i prezentacje wideo.</p> <p>Szczegóły i dodatkowe wymagania zaliczeń (prace pisemne, działania twórcze, zadania warsztatowe testy ruchowe i wydolnościowe itp.) ustalane indywidualnie z pedagogami danego przedmiotu.</p>
9.	ETYKIETA LEKCYJNA	<p>Student powinien zadbać o przygotowanie się do zajęć: 15 minut przed lekcją rozpocząć rozgrzewkę niezbędną do przygotowania ciała do pracy oraz koncentrację pozwalającą na skupienie umysłu na pracy. Powinien posiadać odpowiedni strój, pozwalający na swobodne poruszanie się, ale jednocześnie pozwalający na obserwację pracy nóg, korpusu, ramion (nie za luźny), bez elementów niebezpiecznych dla siebie czy innych (klamry, biżuteria, metalowe elementy stroju itp.).</p> <p>Student powinien być po lekkim posiłku, wypoczęty, z przygotowanym zapasem wody pitnej.</p> <p>W wypadku spóźnienia nie wolno uczestniczyć ruchowo w zajęciach, należy wejść na salę nie przeszkadzając wykładowcy i kolegom. Spóźnienie studenta traktowane będzie jak nieobecność lub uczestnictwo w zajęciach w roli obserwatora.</p> <p>W czasie zajęć nie wolno: jeść, czytać gazet, używać telefonów komórkowych (w celach innych niż dozwolone przez prowadzącego).</p> <p>W wypadku zajęć prowadzonych w trybie zdalnym: Student powinien:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przygotować wygodne i ciche miejsce do nauki - zadbać o wizerunek udostępnianej przestrzeni (warto rozważyć rozmycie lub zmianę tła w aplikacji) - przeprowadzić próbę technicznego połączenia przed zajęciami - nie odkładać połączenia na ostatnią chwilę – być gotowym na 5-10 minut przed rozpoczęciem zajęć - w trakcie zajęć korzystać z włączonej kamery, mikrofon włączamy dopiero w momencie zabierania głosu. - w wypadku kłopotów z transmisją student może kontynuować pracę bez kamery, ale po powiadomieniu o tym prowadzącego i pozostałych uczestników. <p>Zabronione jest robienie zdjęć, rejestrowanie przebiegu zajęć, udostępnianie linku do zajęć osobom postronnym.</p>

	<p>ETYKIETA ŚWIADOMOŚCIOWA: Praca z improwacją jest pracą pogłębiającą samoświadomość. Poruszane zagadnienia mogą być czasami trudne i wymagają otwartości i uważności w akcie performatywnym, wzmagającym uważność na siebie jako „zbiór narzędzi”. Ważne, aby nie podchodzić prywatnie i na bazie prywatnych relacji z koleżankami i kolegami. Uczymy się, studiujemy obiektywnego działania „ciała jako narzędzia-objektu”, które może w wyniku różnych ćwiczeń i praktyk wchodzić w nieznanne rejony. To z kolei może budzić nieśmiałość, przerażenie, a nawet zniechęcenie. Praktyka obiektywizacji i szukania kształtu przede wszystkim emocjonalnego budowanego na skojarzeniach, założeniach, ramach, które mają tworzyć bezpieczeństwo psychiczne i komfort uczestników zajęć. Wymaga to oczywiście dużej odwagi i chęci i co ważne nie oceniania siebie w działaniu i tym bardziej kolegów i koleżanek z roku.</p>	
10.	<p>LITERATURA PODSTAWOWA <i>Wykaz pozycji z jakimi student powinien zapoznać się w celu zaliczenia przedmiotu – należy mieć na uwadze czas pracy własnej studenta poświęconej na lekturę.</i></p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Sally Banes, <i>Terpsychora w tenisówkach. Taniec post-modren</i>, PWM, Instytut Muzyki i Tańca, Kraków, Polska 2013. 2. Eugenio Barba, Nikola Savarese, <i>Sekretna sztuka aktora</i>, Ośrodek Badań Twórczych Jerzego Grotowskiego i Poszukiwań Teatralno-Kulturowych, Wrocław 2005. 3. Steve Paxton, <i>Grand Union</i>. [w:] <i>Przyjdźcie, pokażemy Wam co robimy. O improwizacji tańca</i>, Muzeum Sztuki w Łodzi, Łódź 2013. 4. <i>Świadomość ruchu. Teksty o tańcu współczesnym</i>, red. J. Majewska, KORPORACJA HA!ART, Kraków 2013. <p>Literatura przedmiotu powinna zostać uzupełniona przez pedagoga prowadzącego przedmiot w danym semestrze. Każdorazowo będzie ona inna w zależności od wyborów ścieżek artystycznych analizowanych i przepracowywanych w ramach przedmiotu. Zależy to od preferencji i zainteresowań pedagoga oraz idących za tym wyborów (kierunek artystyczny, twórcy, dzieła).</p>
11.	ZAMIERZONE EFEKTY UCZENIA SIĘ	

Symbol efektów dla kierunku	po ukończeniu studiów na kierunku AKTORSTWO	Odniesienie do: uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia uczenia się PRK
WIEDZA: absolwent/absolwentka - zna i rozumie			
w zakresie wiedzy o realizacji prac artystycznych			
KA_W01	poprzez indywidualną pracę i poszukiwania osiąga gruntowną znajomość repertuaru związanego z kierunkiem i specjalnością w perspektywie porównawczej	P7U_W	P7S_WG P7S_WK

KA_W02	posiada wiedzę z zakresu środków warsztatowych w stopniu niezbędnym do realizacji własnych projektów artystycznych w obszarze sztuki teatralnej i filmowej oraz pokrewnych gatunków sztuki widowiskowej	P7U_W	P7S_WG
KA_W03	zna style gry aktorskiej i formy ruchowej interpretacji (w tym najnowsze techniki i narzędzia stosowane przez wybitnych twórców)	P7U_W	P7S_WG
W zakresie rozumienia kontekstu dyscyplin artystycznych			
KA_W04	posiada świadomość funkcji społecznej, ideowej i estetycznej kreowanej postaci	P7U_W	P7S_WK P7S_WG
KA_W05	wykazuje głębokie zrozumienie wzajemnych relacji pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiów, a także wykorzystuje tę wiedzę dla dalszego artystycznego rozwoju	P7U_W	P7S_WG
KA_W06	zna i rozumie podstawowe linie rozwojowe w historii teatru i filmu oraz wybranych gatunkach sztuk widowiskowych i zna literaturę związaną z tymi zagadnieniami	P7U_W	P7S_WG
KA_W07	dysponuje poszerzoną wiedzą na temat kontekstu historycznego i kulturowego sztuki i jej związków z innymi dziedzinami współczesnego życia, potrafi samodzielnie rozwijać tę wiedzę w sposób odpowiadający swojej specjalności	P7U_W	P7S_WG PS7_WK
KA_W08	ma orientację w zakresie problematyki związanej z technologiami stosowanymi w teatrze i filmie (w ujęciu całościowym) i jest świadomy/świadoma rozwoju technologicznego związanego ze swoją specjalnością	P7U_W	P7S_WG
KA_W09	ma wiedzę w zakresie finansowych, marketingowych i prawnych aspektów zawodu aktora/aktorki gwarantującą samodzielne funkcjonowanie na rynku pracy	P7U_W	P7S_WG, P7S_WK
UMIEJĘTNOŚCI: absolwent/absolwentka - potrafi			
w zakresie ekspresji artystycznej			
KA_U01	posiada rozwiniętą osobowość artystyczną, umożliwiającą tworzenie, realizowanie i wyrażanie własnych koncepcji artystycznych	P7U_U	P7S_UW P7S_UO
w zakresie realizacji prac artystycznych			

KA_U02	wykazuje umiejętność rozumienia specyfiki różnych form dramatycznych oraz istoty konstrukcji scenariusza, samodzielnego oceniania tekstu literackiego i możliwości jego adaptacji dla teatru, filmu i innych pokrewnych gatunków sztuki widowiskowej	P7U_U	P7S_UW P7S_UU
KA_U03-	posiada umiejętność praktycznego wykorzystania walorów interpretacji literackiej poszczególnych scen, dialogów, postaci dramatycznych w kształtowaniu roli aktorskiej	P7U_U	P7S_UW P7S_WG
KA_U04	posiada zdolność rozumienia technologii realizacji teatralnych, telewizyjnych i filmowych oraz pokrewnych gatunków sztuk widowiskowych; stosowania zasad i technik adaptacji utworów literackich i ich przekształcania na różne formy artystyczne	P7U_U	P7S_UW
KA_U05-	posiada zdolność kreatywnego myślenia o tekście, a także wypracowywania własnych sposobów wyróżniania i interpretowania tworzywa dramatycznego, dokonywania analizy treściowej i porównawczej	P7U_U	P7S_UW P7S_WK
KA_U06	posiada wyspecjalizowane umiejętności w aspekcie rzemieślniczym i twórczym związane z kierunkiem studiów	P7U_U	P7S_UW
KA_U07	jest przygotowany/przygotowana do współdziałania z innymi osobami w ramach prac zespołowych (także o charakterze interdyscyplinarnym) i zdolny/zdolna do podjęcia wiodącej roli w takich zespołach	P7U_U	P7S_UO P7S_UK PS7_KR
w zakresie umiejętności warsztatowych			
KA_U08	posiada umiejętności z zakresu warsztatu w stopniu niezbędnym do realizacji własnych projektów artystycznych	P7U_U	P7S_UW P7S_UU
KA_U09-	posiada świadomość emisji głosu poprzez koordynację pracy mięśni oddechowych, narządu głosu i rezonatorów	P7U_U	P7S_UW P7S_UU
KA_U10	posiada umiejętność mówienia wierszem opartą na znajomości wszystkich elementów formalnych konstruujących wiersz (wiersz sylabiczny, numeryczny, sylabotonika i tonika wiersza, wiersz wolny, nieregularny, wiersz współczesny); emocjonalne elementy interpretacji powinny być oparte na znajomości i wykorzystaniu cech konstrukcji słownego zapisu; dyscyplina techniczna wiersza (frazy, średniówki, przerzutnie, itp.)	P7U_U	P7S_UW P7S_UU -

KA_U11	posiada umiejętności w zakresie plastyki ruchu oraz świadomość ciała w przestrzeni jako nośnika emocji	P7U_U	P7S_UW P7S_UU
KA_U12	posiada umiejętność samodzielnej analizy tekstu literackiego oraz wytwarzania i zapamiętywania określonych stanów emocjonalnych poprzez logiczne i konsekwentne działanie słowem i ekspresją ciała	P7U_U	P7S_UW P7S_WK P7S_UU
KA_U13	posiada umiejętność wykonania indywidualnej lub zbiorowej formy wokalne	P7U_U	P7S_UW
KA_U14	posiada umiejętność słuchowej interpretacji zjawisk dźwiękowych, zna podstawy ich zapisu, rozróżnia dyktaty melodyjno-rytmiczne, dokonuje analizy przebiegu harmonicznego	P7U_U	P7S_UW P7S_UU
KA_U15	zna techniki warsztatowe, umożliwiające ciągły rozwój poprzez samodzielną pracę; przez dalsze indywidualne studia powinien/powinna rozwijać nabyte umiejętności służące tworzeniu, realizowaniu i wyrażaniu własnych koncepcji artystycznych	P7U_U	P7S_UW P7S_UU
W zakresie umiejętności werbalnych			
KA_U16	posiada umiejętność świadomego posługiwania się aparatem mowy w każdej przestrzeni przeznaczonej do realizacji dzieła artystycznego, świadomego posługiwania się oddechem w budowaniu frazy, wrażliwość na rozszerzenie przestrzeni dźwiękowej dla wzbogacenia intonacji, elastyczności w posługiwaniu się środkami ekspresji, barwy, tempa, rytmu i dynamiki (harmonijne łączenie mowy z innymi środkami ekspresji aktorskiej)	P7U_U	P7S_UW
KA_U17	posiada umiejętności tworzenia rozbudowanych prezentacji słownych w formie ustnej i pisemnej na tematy związane z ich specjalnością, z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych i różnych źródeł	P7U_U	P7S_UK
KA_U18	potrafi formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi w dziedzinie sztuki	P7U_U	P7S_UW P7S_UU
KA_U19	potrafi komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców	P7U_U	P7S_UK
KA_U20	potrafi dyskutować na temat specjalistycznych zagadnień sztuk filmowych i teatralnych oraz prowadzić debatę w zróżnicowanym środowisku z zachowaniem szacunku dla wzajemnych poglądów	P7U_U	P7S_UK P7S_UW P7S_KO
KA_U21	posługuje się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz specjalistyczną terminologią	P7U_U	P7S_UK P7S_UW

			P7S_UU
W zakresie publicznych prezentacji			
KA_U22	przyswoił/przyswoiła sobie formy zachowań związane z występami publicznymi podchodząc do nich w sposób wysoce odpowiedzialny, wykazuje umiejętność nawiązania kontaktu z publicznością	P7U_U	P7S_UK P7S_UO
W zakresie umiejętności improwizacyjnych			
KA_U23	posiada umiejętności odejścia od zapisanego tekstu dramatu/scenariusza/partytury działań w drodze improwizacji na rzecz tworzenia własnych form wyrazu	P7U_U	P7S_UW P7S_UU
KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent/absolwentka jest gotów/gotowa do			
W zakresie niezależności			
KA_K01	kompetentnego, samodzielnego i świadomego wykorzystania zdobytej wiedzy (także pochodzącej od ekspertów) w obrębie kierunku oraz w ramach innych działań kulturotwórczych, także w warunkach ograniczonego dostępu do potrzebnych informacji	P7U_K	P7S_KR P7S_KO
KA_K02	inicjowania działań artystycznych oraz podejmowania projektów o charakterze interdyscyplinarnym we współpracy z przedstawicielami innych dziedzin sztuki i nauki	P7U_K	P7S_KO P7S_KR
KA_K03	świadomego i odpowiedzialnego przewodniczenia różnorodnym działaniom zespołowym w obrębie sztuk teatralnych i filmowych	P7U_K	P7S_KK P7S_KO P7S_KR
KA_K04	świadomego zaplanowania swojej ścieżki kariery zawodowej w oparciu o zdobyte na studiach umiejętności i wiedzę, z wykorzystaniem wiedzy zdobytej w procesie ustawicznego samokształcenia	P7U_U	PS7_KR PS7_UU
KA_K05	przewodzenia negocjacji i koordynowania organizacji przedsięwzięcia także w roli lidera/liderki	P7U_U	PS7_KR P7S_UO

KA_K06	ciągłego rozwoju poprzez samodzielną pracę oraz inspirowania i organizowania procesu doskonalenia umiejętności warsztatowych innych osób	P7U_U	PS7_KR P7S_UU P7S_KK P7S_KO
KA_K07	formułowania krytycznej oceny własnych działań twórczych i artystycznych oraz poddania takiej ocenie przedsięwzięć z zakresu kultury i sztuki	P7U_K	P7S_KK
W zakresie uwarunkowań psychologicznych			
KA_K08	wykorzystywania mechanizmów psychologicznych wspomagających jego/jej działania w obrębie twórczości własnej i bezpiecznego funkcjonowania na współczesnym rynku pracy	P7U_K	P7S_KK P7S_KO
W zakresie komunikacji społecznej			
KA_K09	funkcjonowania w społeczeństwie w zakresie wykonywania własnych działań artystycznych i swobodnego komunikowania się w rzeczywistości zawodowej aktora/aktorki	P7U_K	P7S_KO P7S_KR
KA_K10	prezentowania skomplikowanych i specjalistycznych zadań i treści w przystępnej formie, w sposób zrozumiały dla osób niemających doświadczenia w pracy nad projektami artystycznymi, w tym z zastosowaniem technologii informacyjnych	P7U_K	P7S_KO P7S_KR
KA_K11	podejmowania refleksji na temat społecznych, naukowych i etycznych aspektów związanych z własną pracą i etosem zawodu	P7U_K	P7S_KO P7S_KR

dr Anna Piotrowska

Podpis lidera modułu

Podpis dziekana